

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นกลไกที่สำคัญในการพัฒนาคน เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการที่ช่วยให้คนพัฒนาตนเองด้านต่าง ๆ ตลอดชีวิต จึงต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนให้มีความรู้ มีความสุขสุขภาพแข็งแรง ครอบครัวอบอุ่นมีวัฒนธรรม มีสภาพแวดล้อมที่ดี มีสังคมที่สันติและเอื้ออาทร โดยการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต พร้อมพัฒนาคนให้มีความรู้ คุณธรรม ดังกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 49 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2552 : 15) ให้คนมีศักยภาพ และมีความสามารถในการแข่งขันระดับสากลพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 จึงได้มุ่งจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญาความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรม ในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมีหลักการจัดการศึกษาเป็นการศึกษาค้นคว้าตลอดชีวิต สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา พัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องยึดหลักผู้เรียนทุกคนมีความ สามารถเรียนรู้พัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ โดยกระจายอำนาจการบริหารการศึกษาทั้งทางด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป ไปยังคณะกรรมการเขตพื้นที่ การศึกษาและสถานศึกษาโดยตรง เพื่อความคล่องตัว มีอิสระ รวดเร็ว มีความเข้มแข็งในการบริหารจัดการที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนสถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น และการมีส่วนร่วม จากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย ซึ่งเป็นปัจจัยให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหารจัดการ สามารถพัฒนากระบวนการเรียนรู้ได้อย่าง มีคุณภาพและประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 ข : 10)

งานวิชาการเป็นงานหลักของการบริหารการศึกษา ไม่ว่าจะสถานศึกษานั้นจะเป็นสถานศึกษาประเภทใดมาตรฐานและคุณภาพของสถานศึกษาจะพิจารณาได้จากผลงานทางวิชาการ เนื่องจากงานวิชาการเกี่ยวข้องกับบริหารหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนซึ่งเปรียบเสมือนหัวใจของสถานศึกษางานวิชาการถือเป็นงานหลักโดยตรง เป็นงานที่เป็นไปเพื่อให้ให้นักเรียนบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล เนื่องจากการบริหารงานวิชาการเป็นงานส่วนใหญ่ที่สุดของระบบงานในสถานศึกษาเป็นงานที่ช่วยให้นักเรียนเกิด

การเรียนรู้และพัฒนาในทุกๆ ด้าน เพราะงานวิชาการช่วยพัฒนาสติปัญญาความนึกคิดของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพสามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มความสามารถ เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีความสามารถ มีความสุข ตามมาตรฐานการศึกษาของชาติที่กำหนดไว้ (มยุรี สมใจ. 2551 : 3)

การศึกษาเอกชน ได้เข้ามามีบทบาทในการแบ่งเบาภาระการจัดการศึกษาของรัฐ ซึ่งต้องมีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาโดยจัดทำระบบประกันคุณภาพภายใน และต้องเข้ารับการประเมินคุณภาพภายนอกเช่นเดียวกับสถานศึกษาของรัฐ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 43 ได้กำหนดให้การบริหารและการจัดการศึกษาของเอกชนให้มีความเป็นอิสระ โดยมีการกำกับติดตามการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาจากรัฐปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา เช่นเดียวกับสถานศึกษาของรัฐ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 ข : 16)

ในการดำเนินการดังกล่าวจะบรรลุผลหรือไม่ขึ้นอยู่กับการบริหารจัดการของโรงเรียน โดยเฉพาะการบริหารงานด้านวิชาการถือเป็นหัวใจสำคัญของการบริหาร โรงเรียนและเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารการศึกษาที่ผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่งผู้บริหาร โรงเรียนซึ่งมีบทบาทหน้าที่ในการบริหารจะต้องสนับสนุนให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุจุดหมายของหลักสูตรนอกจากผู้บริหารแล้วครูนับว่ามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งที่ช่วยให้การบริหารงานของผู้บริหารประสบความสำเร็จเนื่องจากการปฏิบัติงานวิชาการต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายฝ่ายด้วยกัน โดยเฉพาะครูซึ่งถือว่าเป็นบุคลากรวิชาชีพผู้ทำหน้าที่หลักในทางด้านการเรียนการสอนและส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยวิธีการต่างๆ (สุพรรณฉกา สีสอาด. 2554 : 1)

โรงเรียนเอกชนจังหวัดบุรีรัมย์มีผลการบริหารงานวิชาการที่เห็นชัดเป็นจุดเด่นได้คุณภาพ โดยจะเห็นได้จากผลการสอบ O-NET ช่วงชั้นที่ 2 (ป.6) จำนวน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ของสถานศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน ผลการเปรียบเทียบ แยกเป็นตารางย้อนหลัง 3 ปี ได้ดังนี้ (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. 2556 : 1)

ปีการศึกษา 2553 ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการทดสอบ O-NET ช่วงชั้นที่ 2 (ป.6) เฉลี่ย 8 กลุ่มสาระผ่านเกณฑ์ระดับดี ของโรงเรียนเอกชน จังหวัดบุรีรัมย์ เท่ากับ ร้อยละ 53.59 โรงเรียนรัฐบาล จังหวัดบุรีรัมย์ เท่ากับ ร้อยละ 41.44 คะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ ร้อยละ 40.40

ปีการศึกษา 2554 ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการทดสอบ O-NET ช่วงชั้นที่ 2 (ป.6) เฉลี่ย 8 กลุ่มสาระผ่านเกณฑ์ระดับดี ของโรงเรียนเอกชน จังหวัดบุรีรัมย์ เท่ากับ ร้อยละ 54.43 โรงเรียนรัฐบาล จังหวัดบุรีรัมย์ เท่ากับ ร้อยละ 41.82 คะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ ร้อยละ 49.31

ปีการศึกษา 2555 ร้อยละของผู้เรียนที่มีผลการทดสอบ O-NET ช่วงชั้นที่ 2 (ป.6)

เฉลี่ย 8 กลุ่มสาระผ่านเกณฑ์ระดับดีของโรงเรียนเอกชน จังหวัดบุรีรัมย์ เท่ากับ ร้อยละ 62.58

โรงเรียนรัฐบาล จังหวัดบุรีรัมย์ เท่ากับ ร้อยละ 38.99 คะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ ร้อยละ 45.09

จากผลการเปรียบเทียบคะแนนในแต่ละปีการศึกษา พบว่า คะแนนเฉลี่ยของโรงเรียนเอกชนจังหวัดบุรีรัมย์ สูงกว่าโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดบุรีรัมย์ และสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงระดับคุณภาพด้านวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดบุรีรัมย์ ดังนั้นจึงควรศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเอกชน เพื่อเป็นแนวทางในการรักษาระดับคุณภาพด้านวิชาการและพัฒนาให้ได้มาตรฐานดียิ่งขึ้น นอกจากนี้คุณภาพด้านวิชาการยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ผู้ปกครองตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าศึกษาในโรงเรียนเอกชน (พจณี รัตนมณี. 2547 : 85)

จากสภาพความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาค้างกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่าสภาพการบริหารงานวิชาการด้านใดที่มีผลต่อคุณภาพงานด้านวิชาการของโรงเรียนเอกชน เพื่อเป็นแนวทางในการรักษาระดับคุณภาพด้านวิชาการ และพัฒนาให้ได้มาตรฐานดียิ่งขึ้น และปรับปรุงในส่วนที่ยังไม่เป็นที่น่าพอใจให้ดีขึ้น อันจะส่งผลให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งเป็นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้ได้ตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร และในระดับสากลต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดบุรีรัมย์
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่

สมมติฐานของการวิจัย

ครูโรงเรียนเอกชนในจังหวัดบุรีรัมย์ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดบุรีรัมย์
2. เป็นข้อมูลสารสนเทศสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาในการกำหนดแนวทางในการรักษาคุณภาพมาตรฐานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดบุรีรัมย์

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ ตามขอบข่ายการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา 17 ด้าน ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2550 : 29)

1. การพัฒนาหรือดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น
2. การวางแผนงานด้านวิชาการ
3. การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา
4. การพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา
5. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
6. การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน
7. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา
8. การพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้
9. การนิเทศการศึกษา
10. การแนะแนว
11. การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพในและมาตรฐานการศึกษา
12. การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ
13. การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น
14. การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา
15. การจัดทำระเบียบ และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา
16. การคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา
17. การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครู โรงเรียนเอกชน ในจังหวัดบุรีรัมย์

ปีการศึกษา 2556 จำนวน 744 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มจากประชากร โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตาม

ตารางของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan ; อ้างถึงใน ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. 2542 : 148) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 254 คน แล้วทำการสุ่มให้กระจายไปตามโรงเรียนต่าง ๆ ตามสัดส่วน ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลาก

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระได้แก่ ประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ จำแนกเป็น

3.1.1 น้อยกว่า 5 ปี

3.1.2 5-10 ปี

3.1.3 มากกว่า 10 ปี

3.2 ตัวแปรตาม

สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดบุรีรัมย์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ของผู้บริหาร โรงเรียน ที่เกี่ยวข้องกับการวางแผน ควบคุม กำกับ ติดตาม นิเทศ การจัดหา การผลิตและส่งเสริม ซึ่งเป็น กิจกรรมในขอบข่ายงานวิชาการด้านต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูในโรงเรียนสามารถ จัดการเรียนการสอน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อมุ่งหวังที่จะพัฒนาคุณภาพการเรียนของนักเรียนให้ มีคุณภาพสูงขึ้น ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดขอบข่ายงานวิชาการของสถานศึกษาชั้นพื้นฐานที่ ผู้บริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐานต้องดำเนินการ 17 ด้าน ดังนี้

1.1 การพัฒนาหรือดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตร ท้องถิ่น หมายถึง การเปลี่ยนแปลงปรับปรุงสาระหลักสูตรท้องถิ่นเดิมให้ได้ผลดียิ่งขึ้น โดยมี การวิเคราะห์กรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น วิเคราะห์หลักสูตรข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษา และชุมชน เพื่อนำมาเป็นข้อมูลจัดทำสาระการเรียนรู้ จัดทำรายวิชาพื้นฐานหรือรายวิชาเพิ่มเติม จัดทำคำอธิบายรายวิชา หน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อจัดประสบการณ์และกิจกรรม การเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียน

1.2 การวางแผนงานด้านวิชาการ หมายถึง การวางแผนงานด้านวิชาการ โดย การศึกษาวิเคราะห์หลักสูตร กำหนด โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา จัดทำรายวิชา คำอธิบาย รายวิชา จัดทำหน่วยการเรียนรู้ และแผนการจัดการเรียนรู้ มีกลุ่มงานวิชาการทำหน้าที่รวบรวม ข้อมูลด้านงานวิชาการของ โรงเรียน และผู้บริหารมีการกำกับ ดูแล เกี่ยวกับงานวิชาการอย่าง สม่าเสมอ

1.3 การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา หมายถึง การจัดการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยจัดการเรียนการสอนมีเนื้อหาสาระ ที่สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน มีการใช้สื่อการเรียนการสอนและแหล่งการเรียนรู้ จัดกิจกรรมพัฒนาห้องสมุด ห้องปฏิบัติการต่าง ๆ ให้เอื้อต่อการเรียนรู้ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ส่งเสริมการพัฒนาความเป็นเลิศของนักเรียนและช่วยเหลือนักเรียนพิการค้ำโอกาสและมีความสามารถพิเศษ

1.4 การพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา หมายถึง การศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลาง และสภาพปัญหาความต้องการของชุมชน จัดทำ โครงสร้างหลักสูตรและสาระต่าง ๆ สอดคล้องกับวิสัยทัศน์นำหลักสูตร ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนนิเทศ และประเมินผลการใช้หลักสูตร ได้ผลดียิ่งขึ้น ทั้งในด้านการวางจุดมุ่งหมาย การจัดเนื้อหาวิชา การเรียนการสอน การวัดผล ประเมินผล และอื่น ๆ เพื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายอันใหม่ที่วางไว้

1.5 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หมายถึง ลำดับขั้นตอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยการจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน มีการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง มีการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้

1.6 การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน หมายถึง การตรวจสอบผลการดำเนินงานเป็นระยะ ๆ ต่อเนื่อง โดยการกำหนดระเบียบการวัดและประเมินผลของสถานศึกษาคตามหลักสูตรสถานศึกษา มีการจัดทำเอกสารหลักฐานการศึกษา มีการวัดผล ประเมินผล เทียบ โอนประสบการณ์ผลการเรียน และอนุมัติผลการเรียน และจัดให้มีการซ่อมเสริม การพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผล การจัดระบบสารสนเทศเพื่อใช้ในการอ้างอิง ตรวจสอบและใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอน

1.7 การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา หมายถึง ความรู้ที่สำคัญต่อการนำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้อของผู้เรียนให้บรรลุตามมาตรฐานของหลักสูตรที่กำหนดไว้ ผู้เรียนเกิดการเพิ่มพูนมิติของความรู้และทักษะต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับความแตกต่างของรายบุคคล เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ใหม่เชื่อมโยงไปสู่การปฏิบัติได้จริง โดยการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย พัฒนาคุณภาพงานวิชาการ โดยใช้กระบวนการวิจัยเป็นสำคัญ รวบรวม และเผยแพร่ผลการวิจัยเพื่อการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพการศึกษา รวมทั้งสนับสนุนให้ครูนำผลการวิจัยมาใช้ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้อและพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาและเผยแพร่ผลงานวิจัยกับสถานศึกษา และหน่วยงานอื่น

1.8 การพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ หมายถึง การจัดให้มีแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน และส่งเสริมให้ครูและผู้เรียนได้ใช้แหล่งเรียนรู้อย่างหลากหลาย ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เช่น สำรวจแหล่งเรียนรู้ภายนอกและภายในสถานศึกษา จัดทำเอกสารเผยแพร่แหล่งการเรียนรู้ มีการพัฒนาห้องสมุด หรือห้องสมุดเคลื่อนที่ มุมหนังสือในห้องเรียน ห้องพิพิธภัณฑน์ ห้องมัลติมีเดีย ห้องคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต ศูนย์วิชาการ สวนสุขภาพ สวนวรรณคดี สวนหนังสือ สวนธรรมชาติ เป็นต้น

1.9 การนิเทศการศึกษา หมายถึง กระบวนการในการแนะนำช่วยเหลือครูให้สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยจัดระบบการนิเทศงานวิชาการ และการเรียนการสอนดำเนินการนิเทศงานวิชาการ และการเรียนการสอนในรูปแบบหลากหลายประเมินผล การจัดระบบและกระบวนการนิเทศการสร้างความตระหนักให้แก่ครูและผู้เกี่ยวข้องให้เข้าใจ กระบวนการนิเทศภายในว่าเป็นกระบวนการทำงานร่วมกันที่ใช้เหตุผลการนิเทศเป็นการพัฒนาปรับปรุงวิธีการทำงานของแต่ละบุคคลให้มีคุณภาพ

1.10 การแนะแนว หมายถึง การให้ความช่วยเหลือผู้เรียนให้สามารถปรับตัวอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข โดยมีการจัดระบบงานการแนะแนวและดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการสร้างความตระหนักให้ครูทุกคนเห็นคุณค่าของการแนะแนวและดูแลช่วยเหลือนักเรียน ส่งเสริมและพัฒนาให้ครูได้รับความรู้เพิ่มเติมในเรื่องจิตวิทยาและการแนะแนวและดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดูแลกำกับ นิเทศ ติดตามและสนับสนุนการดำเนินงานแนะแนวและดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ ส่งเสริมความร่วมมือและความเข้าใจอันดีระหว่างครู ผู้ปกครองและชุมชน เพื่อให้สามารถบูรณาการ ในการจัดการเรียนรู้และเชื่อมโยง สู่การดำรงชีวิตประจำวัน

1.11 การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพในและมาตรฐานการศึกษา หมายถึง กระบวนการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษา การติดตาม และการตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด ซึ่งกระทำโดยบุคลากรของสถานศึกษานั้นหรือ โดยหน่วยงานต้นสังกัดมีหน้าที่กำกับดูแลสถานศึกษา โดยกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาชาติ มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน มาตรฐานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและความต้องการของชุมชน สถานศึกษาต้องสร้างระบบการทำงานที่เข้มแข็งเน้นการมีส่วนร่วม สามารถตรวจสอบ และทบทวนคุณภาพการศึกษาโดยดำเนินการอย่างจริงจังต่อเนื่อง มีการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาคตามมาตรฐานที่กำหนดเพื่อรองรับการประเมินคุณภาพภายนอกและจัดทำรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี (SAR) และสรุปรายงานประจำปี เผยแพร่ต่อสาธารณชน

1.12 การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ หมายถึง การส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ บุคคล ครอบครัวยุวมชน ท้องถิ่น ได้มีส่วนร่วม ในการจัดกิจกรรมทางวิชาการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยสำรวจความต้องการความรู้ทางวิชาการ ของชุมชน จัดกระบวนการเรียนรู้ ร่วมกับบุคคล ครอบครัวยุวมชน และสถาบันอื่น มีการจัดการศึกษาอบรมมีการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสารและรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่างๆ และพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับ สภาพปัญหาและความต้องการรวมทั้งหาวิธีการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ระหว่างชุมชน

1.13 การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น หมายถึง การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น ในการบริหารสถานศึกษา โดยมีการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา ตลอดจนวิทยากรภายนอกและ ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อเสริมสร้างพัฒนาการของนักเรียนทุกด้าน เสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง สถานศึกษากับชุมชน ตลอดจนประสานงานกับองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน ให้บริการด้านวิชาการ ที่สามารถเชื่อมโยงหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกับแหล่งวิชาการ จัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมการสร้างควมสัมพันธ์อันดีกับศิษย์เก่า การประชุมผู้ปกครองนักเรียน การปฏิบัติงานร่วมกับชุมชน การร่วมกิจกรรมกับสถาบันการศึกษาอื่น

1.14 การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุวมชน องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา หมายถึง การส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน และสร้างความเข้าใจให้แก่บุคคล ครอบครัวยุวมชน องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ให้เกิดความตระหนักและรับผิดชอบร่วมกันจัด การศึกษา เพื่อปฏิรูปการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมและแลกเปลี่ยนเรียนรู้การพัฒนา วิชาการในการจัดการศึกษา ของบุคคล ครอบครัวยุวมชน องค์กร สถานประกอบการ และหน่วยงานอื่น เพื่อสร้างความเข้าใจต่อบุคคล ครอบครัวยุวมชน องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัด การศึกษาในเรื่องเกี่ยวกับสิทธิในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมี ประสิทธิภาพ

1.15 การจัดทำระเบียบ และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา หมายถึง การกำหนดระเบียบ และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา โดยการจัดทำ เอกสารเกี่ยวกับการ วัตถุประสงค์ และประเมินผลการเรียนสร้างระเบียบการวัดผลและประเมินผล ทาง การศึกษาของสถานศึกษาจัดทำเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษาจัดทำคู่มือการจัดกิจกรรม พัฒนาผู้เรียน และจัดทำคู่มือพัฒนาสื่อการเรียนรู้

1.16 การคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา หมายถึง การศึกษา วิเคราะห์ คัดเลือกหนังสือเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มีคุณภาพสอดคล้องกับหลักสูตร สถานศึกษาเพื่อเป็นหนังสือแบบเรียนเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน พิจารณาหนังสือ แบบเรียนตามเกณฑ์ประเมินคุณภาพพิจารณาหนังสือ แบบเรียนที่สอดคล้องกับ สาระและ มาตรฐานการเรียนรู้พิจารณาเนื้อหา ภาษาที่ใช้ของหนังสือ แบบเรียนมีความถูกต้องตามหลักวิชา และทันสมัยพิจารณาเนื้อหาไม่ขัดต่อความมั่นคงของชาติ และไม่ขัดต่อศีลธรรมอันดีพิจารณา ความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้น

1.17 การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา หมายถึง การนำสื่อเทคโนโลยี ทางการศึกษามาพัฒนาเพื่อใช้ในการจัดการศึกษา โดยศึกษา วิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อ และ เทคโนโลยี ส่งเสริมให้ครูผลิต พัฒนาสื่อ และนวัตกรรม การเรียนการสอนจัดหาสื่อและเทคโนโลยี และหน่วยงานอื่นประเมินผลการพัฒนาการใช้สื่อนวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้ครูมี ส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย วางแผนในเรื่องการจัดหาและพัฒนาสื่อการเรียนรู้ และเทคโนโลยี เพื่อการศึกษาของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

2. ครู หมายถึง ครูผู้ปฏิบัติหน้าที่การสอนในโรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนระดับประถมศึกษา ในจังหวัดบุรีรัมย์

3. ประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ หมายถึง ระยะเวลาในการทำงานเริ่มตั้งแต่ได้รับการบรรจุแต่งตั้งจนถึงปัจจุบัน โดยประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ จำแนกเป็น

3.1 น้อยกว่า 5 ปี

3.2 5 - 10 ปี

3.3 มากกว่า 10 ปี

4. โรงเรียนเอกชน หมายถึง โรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนระดับประถมศึกษาในจังหวัดบุรีรัมย์